

at den kan udtrykkes ved Klassifikationen. — Det er visse to Bemærkninger, jeg har villet fremsætte til Overveelse, inden Loven gaaer videre.

Indenrigsministeren: Den sidste ærede Taler svæver i en stor Vildfarelse, hvis han mener, at han ved sine Bemærkninger ved den nærværende Behandling, hvilke egentlig havde deres Plads ved første Behandling, har indbragt et nyt Moment til Overveelse, som tidligere skulde være blevet overseet. Det vil fremgaa af selve Motiverne og af hvad der indeholdes i det temmelig udførlige Foredrag, som jeg tilbød mig at holde ved Lovens Forelæggelse; at dette Moment fra første Øieblik har været under Forhandling, været et Hovedhensyn, der har været taget, og jeg kan tilføje, at der har været udarbejdet et fuldstændigt Lovudkast under den Forudsætning, at man for hver enkelt Eiendom skulde tage, hvad der af faste Afgifter hidtil er svaret, og holde det fast, saa at det i Ordets egentlige Forstand blev en Gammelstat. Men der er baade i Motiverne og i hvad jeg sagde under den indledende Forhandling gjort opmærksom paa, at dette var fuldkommen udførligt, forbi de Afgifter, der hidtil havde været svarede af de faste Eiendomme, havde været svarede under yderst forskellige Former, ja, at der paa sine Steder endogaa slet ikke har været svaret Afgifter af dem, og der er gjort opmærksom paa, at dette ikke alene har havt sin Grund i Eiendomsforholdene, men navnlig i de aldeles unaturlige Regler, der hidtil have været gjældende, idet det nemlig kun er visse Afgifter til visse Diemed, der kunde paalignes de faste Eiendomme. Men dernæst er der ogsaa den anden store Hovedbetragtning, at der ingeninde har været egentlige faste Afgifter; der har været Afgifter af faste Eiendomme, men ingeninde faste Afgifter; det har været en Beskatningsbasis, der var Gjenstand for en forskjellig Paaligning fra det ene Aar til det andet, og jeg kan — for atter at rykke op med Pragteeksemplet fra Slagelse — gøre opmærksom paa, at Grundskatten der fra et Aar til det næste var steget fra 3000 og nogle Hundrede til 7000 og nogle Hundrede, altsaa mere end fordoblet. Medens Lovens Diemed

altsaa var at tilvejebringe fast Afgift paa faste Eiendomme, kunde dette kun naaes ad 2 Veie; for det Første ved ikke at tage det til en hvilken som helst Tid bestaaende Skattebeløb, men det Tieneste, der er brugeligt i saa Tilfælde, nemlig Gjenemsnitsbeløbet for en længere Aarrække, og dernæst at tage det ikke som det, der skal ligefrem omskrives eller tilskrives paa de enkelte Eiendomme, men læsrive det fra de forskjellige og konfuse Beskatningsformer, snart Facade, snart Huusareal, snart Grund og fremfor Alt gammel Grundtagt, og derimod fordele det mellem de 2 store Hovedelementer, hvoraf enhver Eiendom bestaaer: Grunden og de derpaa værende Bygninger. Her indtræder nu den uafviselige Nødvendighed at tage en Beslutning, og altsaa forsaavidt at komme ind paa Noget, som kan kaldes vilkaarligt, nemlig om, i hvilket Forhold Grunden og Bygningerne skulle bidrage. Det er for den Enkelte ligegyldigt; thi det er vistnok aldrig Tilfældet, at Grunden eies af En og Bygningen af en Anden, men i Forholdet mellem Eiendommene i den samme By kan det vistnok gjøre nogen Forskel. Derfor har jeg ikke vidst noget Andet — og det forekommer mig heller ikke, at Andre have vidst noget Andet, og allermindst den sidste ærede Taler — end at sige, at det maa efter samtlige de bestaaende Forhold fastsættes af Kommunalbestyrelserne med Stabsfæstelse af Indenrigsministeriet. Efterat dette er skeet, saaer man en Afgift, der virkelig er fast, ikke fast i den Forstand, at den til evig Tid skulde være urokelig, men fast med Hensyn til Grunden derved, at den kun kan forandres under meget besværlige og alvorlige Forhold, og fast med Hensyn til Bygningerne derved, at det er et aldeles urokeligt fast Forholdstal imellem Bygningernes Værdi og den Skat, der skal udredes af dem. Derom ere vi nu enige, at man af praktiske Grunde maa tage Ansvarerens værdien, saa at Skatten kan fra det ene Aar til det andet variere for den samme Eiendom. Ganske vist maae vi haabe, at den for Byen i det Hele ifølge den tiltagende Bebyggelse maa være voksende, hvilket vil være et Tegns paa, at Byens Velstand ogsaa er voksende; da imidlertid Forholdstallet er fast givet, maa enhver vide, at han f. Ex. ved at bygge en